

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578,
e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.322
din data de 03.08.2011

Dosar nr.: 71/2011.

Petiția nr.: 1178/17.02.2011.

Petent: T M A

Reclamat: T I

Obiect: Atingerea demnității prin afirmații cu caracter discriminator.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei:

I.1.1. T M A cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului:

I.2.1. T I cu adresă de comunicare în

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

1. Petenta, a solicitat Judecătoriei sectorului 4, desfacerea căsătoriei. De la începutul procedurii a întâmpinat din partea instanței de judecată atitudini negative, datorate în principal calității reclamatului de persoană care ocupă funcția de Director General al Poliției Locale București.

2. Totodată petenta susține că reclamatul manifestă o atitudine discriminatorie în fața instanței de judecată, prin afirmații ce aduc atingere demnității petentei.

III. Procedura de citare

1. Părțile au fost citate prin adresele nr.1478 și 1480 din data de 02.03.2011, prin care a fost pusă în vedere excepția de necompetență materială, conform art.28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, față de atitudinea instanțelor de judecată, în cursul procesului de divorț, dintre cele două părți.

2. Părțile au fost recitate prin adresa nr. 2314 din data de 04.04.2011.

3. La termenul de audieri stabilit pentru data de 09.05.2010, părțile au fost prezente.

4. Prin adresele înregistrate cu nr. 3007 din data de 12.05.2011, părțile au fost informate că a fost invocată excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării referitor la afirmațiile făcute în fața instanței de judecată și excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării referitor la atitudinea negativă a instanței de judecată.

IV. Susținerile părților Susținerile petentei

1. Petenta, a solicitat Judecătoria sectorului 4, desfacerea căsătoriei. De la începutul procedurii a întâmpinat din partea instanței de judecată atitudini negative, datorate în principal calității reclamatului de persoană care ocupă funcția de Director General al Poliției Locale București.

2. Totodată petenta susține că reclamatul manifestă o atitudine discriminatorie în fața instanței de judecată, prin afirmații ce aduc atingere demnității petentei.

3. De-a lungul procesului, reclamatul a avut un comportament discriminatoriu față de petentă, pentru simplul motiv că este femeie, că petenta are mama divorțată, iar reclamatul deține o funcție publică care îi conferă un statut aparte.

4. Petenta este nemulțumită de atitudinea discriminatorie manifestată prin afirmații în public de natură a aduce atingere demnității personale și dreptului la propria imagine, făcând următoarele afirmații:

5. "Femeile susțin că sunt abuzate numai pentru a câștiga procese de divorț și a obține unele avantaje la separare", petenta "își educă minora numai în prezența unor persoane divorțate a căror experiență traumatizantă o repetă redundant".

6. Reclamatul obliga petenta să repete următoarele cuvinte: "sunt o proastă!, sunt o tâmpită! Te rog să mă ierți!, Sunt o curvă ca toate femeile, handicapată și needucată și degeaba degeaba se străduiește să mă educe mama mea suferă de tulburări psihice și nu are discernământ, sunt o slugă! "

7. Aceste afirmații, **au fost făcute și oral și în scris în fața instanței de judecată**, în cadrul dosarului de divorț, aflat în stadiul procesual al apelului la Tribunalul București – Secția a IV a Civilă iar manifestările și atitudinile misogine ale reclamatului sunt un mod de viață pentru acesta.

8. În ceea ce privește **atitudinea instanței de judecată**, deși pe parcursul procesului, a încercat să admită că instanța are suveranitate de a conduce ședință de judecată, de a administra și a aprecia probele, acceptând chiar și judecarea procesului în ședință închisă, petenta a beneficiat de un tratament diferențiat, instanța având idei și prejudecăți cu privire la petentă, la martori și probele administrate, toate acestea fiind tratate prin prisma **faptului că un demnitar, reclamatul și martorii acestuia sunt singurii credibili, făcând parte dintr-o categorie socială superioară.**

9. Petenta apreciază că, pe lângă **încălcarea principiilor de drept ce guvernează un proces echitabil**, i-au fost aduse, atât petentei cât și celorlalți

martori și specialiști, grave atingeri drepturilor civile și morale, inclusive asupra demnității umane.

10. Prin adresa depusă la dosar și înregistrată cu nr. 3330/30.05.2011, petenta solicită respingerea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la afirmațiile făcute de reclamant oral și scris în fața instanței de judecată. În virtutea calității sale, judecătorul poate cenzura actele procedurale sau administrarea probelor, și nu poate cenzura atitudinile discriminatorii ale părților, în acest caz legiuitorul stabilind competența în favoarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

11. Petenta este de opinie că petiția înaintată spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, se încadrează în dispozițiile legale, atitudinile discriminatorii fiind manifestate în public, în prezența mai multor persoane și reiterate în scris în documentele la care au acces mai multe persoane.

12. Cu privire la excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării referitor la atitudinea negativă a instanței de judecată, petenta recizează că, prin petiție a subliniat că prin acțiunea înaintată spre soluționare C.N.C.D. nu solicită analizarea sau sancționarea vreunei atitudini a instanței de judecată sau a unei alte autorități, acțiunea îndreptându-se exclusiv împotriva reclamatului, pe care îl consideră unicul responsabil pentru faptele și atitudinile sale discriminatorii.

13. Petenta solicită luarea măsurilor legale care se impun împotriva reclamatului.

Sușinerile părții reclamate

1. Prezent în cadrul ședinței de audieri din data de 09.05.2011, reclamatul este de acord cu excepțiile de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocate și solicită respingerea petiției.

Motivele de fapt și de drept.

1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține că în prezenta cauză, este sesizat un posibil comportament discriminatoriu al reclamatului, față de petentă, comportament manifestat în cadrul procesului de divorț dintre cei doi, concretizat în afirmații jignitoare, considerate a aduce atingere demnității umane, din punctul de vedere al petentei, prin atitudine, comportament precum și prin susținerile reclamatului făcute în decursul procesului de divorț, în fața instanței de judecată, atât în scris cât și oral.

2. Deasemenea, este sesizat și un posibil comportament discriminatoriu al instanței de judecată, competentă cu judecarea procesului de divorț dintre cele două părți, comportament manifestat printr-o favorizare a reclamatului și o atitudine negativă față de petentă, având în vedere funcția publică pe care reclamatul o îndeplinea.

3. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile Convenției Europene a Drepturilor Omului, care la art.14 dispune că "Exercitarea drepturilor și

libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."

4. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** "*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație*" și **paragraful 2** "*Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1*".

5. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.*

6. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că "*Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:*"; **art.2 alin.1** "*..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,*", precum și **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1** "*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,*".

7. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "*trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*" (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

8. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat **principiul Egalității** ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclde ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton, Syr PE

(KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

9. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

10. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75).

11. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

12. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentei, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

13. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după

caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

14. Reținem, că în ce privește prezenta cauză, au fost ridicate două excepții de necompetență materială a CNCD, conform art.28 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

15. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției”, urmează a soluționa cu prioritate excepțiile invocate.

16. Cât privește tratamentul presupus discriminatoriu, reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art.16, este „*autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte*”. Deasemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „**responsabil** cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate cu art.19alin.1, care specifică competențele CNCD, „*Consiliul isi exercita atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării*”. Deasemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, „*Persoana care se considera discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului*”.

17. Relativ la excepțiile invocate, reținem că, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

18. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-judicial, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra comportamentului părților în fața instanței de judecată și a hotărârilor instanțelor judecătorești din România. Mai mult, competența în acest

sens, aparține exclusiv sistemului judiciar din România, conform Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată.

19. Față de cele prezentate, reținem **admiterea excepției de necompetență materială** a CNCD față de **susținerile orale și scrise** ale părții reclamante, făcute în fața instanței de judecată, în cadrul procesului de divorț dintre cele două părți.

20. Astfel, reținem competența instanței de judecată, conform legii organizării judiciare 304/2004, cu privire la actele sau faptele ce privesc acușările sau apărările părților, în fața instanței de judecată, precum și cele cuprinse în Codul de Procedură Civilă, dispoziții relative la desfășurarea ședințelor de judecată.

21. Cât privește cea de **a doua excepție de necompetență materială a CNCD**, avem în vedere că petenta revine la dosar, și face precizarea precum că prin prezenta petiție *dorește să se îndrepte exclusiv împotriva reclamatului*, și nu a instanței de judecată. Mai mult, prin PDV înregistrat sub nr.3330/30.05.2011, petenta pune în vedere respingerea excepției ca fiind rămasă fără obiect, devreme ce nu solicită sancționarea atitudinii instanței de judecată.

22. Astfel **excepția de necompetență ce privește comportamentul discriminatoriu al instanței de judecată, urmează a fi respinsă, fiind rămasă fără obiect.**

OPINIE MAJORITARĂ susținută de Claudia Stanciu, Asztalos Csaba Ferenc, Ioana Cazacu, Jura Cristian și Dragoș Tiberiu Niță.

1. Față de declarația de martor a numitei P G E din data de 03 mai 2011 depusă de către petentă în cadrul audierilor din data de 09.05.2011, Colegiul Director dispune disjungerea acestui capăt de cerere.

2. În cadrul declarației se relatează diferite evenimente în care soțul petentei declanșează discuții misogine pe marginea incapacităților soției sale, care în opinia lui „era la fel de needucată ca celelalte femei” și că „Degeaba încercă să te educ, că tot needucată ca toate celelalte ești ! Ți-am spus că femeile trebuie să tacă în public și să nu-și contrazică bărbatul niciodată !” sau un alt eveniment în care acesta declară, în public că „ el nu are încredere în femei, pentru că toate sunt curve, în afară de mama lui. Și că nu are de unde să știe ce face M când este la servici.”

3. Un alt eveniment relatat în aceeași declarație și care a avut loc în luna aprilie 2010 este că soțul petentei a reclamat-o pe aceasta la protecția copilului întruât își făcea griji că „ I (fiica petentei) va crește în prezența unor persoane de sex feminin care sunt divorțate” și că „I va fi crescută și educată de M care ar proveni dintr-o familie dezorganizată”. În aceeași lună, cu ocazia unei discuții iscate pe tema programului de vizită, acesta a folosit față de petentă replica „Femeie, nu înțelegi, ești chiar tută ! „.

4. Se relevă astfel un al treilea capăt de cerere în cadrul petiției, respectiv o faptă de hărțuire manifestată prin adresarea de către reclamat, în public, de cuvinte jignitoare și care au creat un cadru ostil și degradant pentru petentă.

5. Colegiul ia astfel act că potrivit art. 2 alin.(5) din O.G. nr. 137/2000 republicată „Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie

defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.

6. În materia legislației de nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul comunitar, pentru a ne găsi în situația unei fapte de hărțuire este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale acesteia. Astfel, fapta de hărțuire se circumstanțiază într-un comportament care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „orice comportament”, ceea ce denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, permițându-se reținerea unor calificări diferite în practică și care pot varia de la caz la caz, circumscrise sub forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, gesturi, acte, sau fapte, acțiuni etc. În speța de față forma de manifestare a unui astfel de comportament au fost cuvintele concretizate în discuții sau apelative adresate direct petentei.

7. Motivul sau cauza comportamentului este determinat de un criteriu inerent, care este în mod expres prevăzut de legiuitor într-o listă neexhaustivă. Având în vedere că textul de lege prezintă într-o enumerare cu caracter determinat criteriul de „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant”, caracterul neexhaustiv este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor expres enumerate în art. 2 alin.5. Sintagma „sau orice alt criteriu” ofera practic posibilitatea reținerii oricărui alt element nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea formei de discriminare denumită ca hărțuire. În cazul de față este vorba de „statutul de femeie divorțată” al petentei, așa cum afirma soțul acesteia în fața angajaților din cadrul Direcției de Protecție a Copilului. Faptul că aceasta este o femeie divorțată și că mama sa este deasemenea divorțată, în accepțiunea reclamatului acestea constituie o familie dezorganizată, un mediu neprielnic pentru creșterea și educarea unei minore.

8. Manifestarea comportamentului pe baza oricăruia dintre criteriile prevăzute de lege „duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Prin afirmațiile reclamatului că fiica sa “va crește în prezența unor persoane de sex feminine care sunt divorțate ” și că petenta “provine dintr-o familie dezorganizată” pentru că și mama acesteia este o femeie divorțată, se crează întradevăr petentei un cadru degradant tocmai prin asocierea statutului de de persoană divorțată cu o persoană reprobabilă, incapabilă de a oferi un exemplu bun pentru fiica sa minoră. Situației dificile déjà existente, de a-și crește copilul singură se adaugă astfel stigmatizarea impusă de către partea reclamată prin afirmații le făcute în fața altor persoane.

9. Afirmațiile părții reclamate au fost făcute în public, atât în fața martorei, cât și în fața funcționarilor din cadrul Direcției de Protecție a Copilului. Tocmai cadrul de public al acestora accentuează cadrul intimidant, degradant și ostil creat petentei. I se induce astfel un sentiment de inferioritate, de incapacitate în a reuși educarea fetei sale minore, sentimente de natură a o umili și înjosi în fața celorlați.

10. În opinia Colegiului este evident că prin natura lor, afirmațiile respective se constituie în elementul material reglementat de legiuitor, în speța, un

comportament care vizeaza crearea unei atmosfere cel puțin umilitoare sau ofensatoare împotriva petentei privite ca mama divorțată ce trebuie să își crească copilul singură și provenind dintr-o familie dezorganizată, doar pentru că și mama acesteia, la randul ei era o femeie divorțată. Comportamentul părții reclamate se circumscrie astfel faptei contravenționale de hărțuire așa cum este aceasta prevăzută de art.2 alin.(5) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările ulterioare. Se sancționează petentul cu avertisment pentru fapta de a face afirmații publice de natură a duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv petentei pe criteriul de "femeie divorțată".

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 5 voturi pentru și 1 împotriva** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la susținerile orale și scrise ale părții reclamate, în fața instanței de judecată.
2. Respingerea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în ce privește comportamentul discriminatoriu al instanței de judecată, respinsă, fiind rămasă fără obiect.
3. Afirmațiile făcute în public de către partea reclamată constituie fapte de discriminare potrivit art.2 alin.5 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată.
4. Sancționarea părții reclamate cu avertisment, potrivit art. 26, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată coroborat cu dispozițiile art. 5 din Ordonanța nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.
5. Clasarea dosarului.
6. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
7. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Opinie separată relativ la existența unui al treilea capăt de cerere, formulată de Membrul Colegiului Director - Alexandru Vasile.

1. Relativ la acest posibil capăt de cerere, avem în vedere declarația de martor – P G E , delarație ce consider că nu poate fi luată în considerare a unui nou capăt de cerere, acestea venind doar ca probatoriu indirect în vederea acuzațiilor ce privesc comportamentul discriminatoriu al reclamatului, înaintea instanței de judecată, devreme ce petenta, prin adresa nr.3330/30.05.2011 pune în vedere faptul că „*opinăm de asemenea, că petiția înaintată spre soluționare se încadrează în dispozițiile legale invocate, atitudinile discriminatorii fiind manifestate în public, în prezența mai multor persoane și reiterate în scris, în documente la care au acces mai multe persoane. Deasemenea, ..., OG 137 nu face distincție între atitudini discriminatorii manifestate în sala de judecată și cele manifestate în afara acesteia, astfel încât este pe deplin aplicabil principiul de drept potrivit căruia ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*” ceea ce ne duce la concluzia că petenta are în vedere comportamentul reclamatului, în fața instanței de judecată, ca fiind un comportament exercitat în mod public, devreme ce Consiliul nu trebuie să distingă, dacă legea nu distinge.

2. Mai mult, de urmărit întreaga documentație din prezenta cauză, documentație în care petenta nu distinge, în nici un moment, între fapte ale reclamatului din data de, precinzând doar că acest comportament, relativ la firmațiile pe care le impută reclamatului, au fost făcute în cadrul procesului de divorț, în scris și oral, conform susținerilor în fapt ale petiției, precum și celelalte puncte de vedere depuse în prezenta cauză.

3. Deasemenea, prezentă în cadrul ședinței de audieri din data de 09.05.2011, petenta face precizarea că „*pot să probez cu martori, prin declarații. Sunt note scrise pe care instanța nu le poate cenzura. Concluziile scrise nu pot fi cenzurate de instanță. Prin concluziile scrise am fost afectată.*”

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

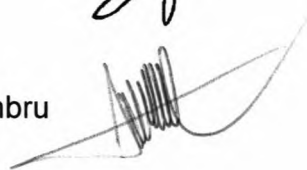
ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

CAZACU IOANA - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ- Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Hotărâre redactată de către:

Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul Director al CNCD

Vasile Daniel – Asistent Colegiul Director al CNCD

Data redactării: 05.03.2012

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

